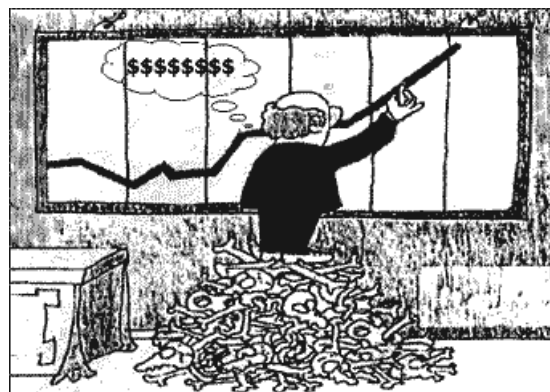

Els nous avars ja no practiquen l'ascetisme com un vici, sinó com una previsió. Estan assegurats.

Theodor W. **ADORNO**

El mercat de dir quant valen els països és un oligopoli de *Standards and Poor's*, *Moody's* i *Fitch*. Només aquestes tres agències **acaparen** el 90% de les qualificacions de risc de tot el planeta. El mercat de dir és el mercat de tenir. De tenir la raó, per exemple, que sempre ha sigut propietat privada. O és que no heu vist **la jugada**, el joc de mans, les cartes marcades que s'han passat i passen sota la taula? No ensumeu encara que estan aprofitant la crisi per a metastasiar la malaltia? La seua quimioteràpia és el càncer. **Al ritme** de les agències, els governants celebren un *ballo in maschera*, i amb l'inestimable servilisme de la premsa **hipostasien** a consciència el dogma dels mercats. Com els reis absolutistes, ja no amaguen el Déu a qui s'encomanen, raó primera i última. Ballen amb mascaretes d'oxigen si cal, no per falta d'aire sinó pel desguàs d'aigües fecals que diuen depurar: **austeritat!** És una vella cançó, però per primera vegada en la història tenim davant dels nassos la més òbvia i contundent **carta de presentació** en societat del totalitarisme global. També al seu ritme balle jo, i tu, *mon semblable, mon frère!* Què en podem fer? La meua àvia sempre m'ho ha preguntat: *Pepet, què farem, foc o fugirem?* Darrerament li responc amb un condicional: *si férem una bona foguera no caldria fugir*. Saramago ho deixà dit: aquesta democràcia és una bombolla com la immobiliària. I ha explotat. No en queda ni el fum. Així que ballem, ballem també nosaltres el nou rèquiem! Escolteu com **Trakl** afina els violins, com ho fa el vent entre les branques seques d'un taronger **malalt** i arrencat: *Wie scheint doch alles Werdende so krank!*

La moral dels esclaus és, efectivament, mala;
és encara la moral dels senyors.

Theodor W. **Adorno**

Button

Button

«*Dies irae*», del Rèquiem de W.A. Mozart